

ТРИМАЛИ ДІЄТУ — РАХУВАЛИ КОТЛЕТИ

Чікі-пікі комедія 2.0

Головна героїня – Інеса

Федір Бос – її бос

Поліна – френдеса

Ірка Помадка – відьма без п'ятки

Чортик — той, який любить тортик

Чувак із тіндера – насправді із заводу

Хор білків, жирів і вуглеводів

1. Перед сніданком

Федір Бос стоїть насправді на сцені, штани в нього зелені - перед дзеркалом і робить процедури краси. Пудрує носик, фоткає труси. Після гоління любується собою, своєю лисою бородою. Стук в двері. Федір Бос не відчиняє, тільки питає.

ФЕДІР БОС: Це ти?

ЧОРТИК, ЯКИЙ ЛЮБИТЬ ТОРТИК: Пусти, будь ласка.

ФЕДІР БОС: Шо ти хочеш?

ЧОРТИК: Ну пусти, я не маю де подітися, сцяти хочу.

ФЕДІР БОС: Ти — чорт, ти і так обісцяний. Кажи, чого прийшов.

ЧОРТИК: Мене не пропустили навіть в пекло після третіх півнів.

ФЕДІР: Хто?

ЧОРТИК: Та ж Бозя. Або не знаю. Я знов обжерся, з'їв цілий київський торт і не вліз бляха в дверцята пекла, не то що раю...

ФЕДІР: Тільки торт?

ЧОРТИК: Перед тим були ще котлети.

ФЕДІР: Скільки?

ЧОРТИК: Та не помню.

ФЕДІР: Ну приблизно?

ЧОРТИК: Ти мене теж перевіряєш?

ФЕДІР: Я для себе питаю, щоб знати, скільки можна з'їсти.

ЧОРТИК: В раю місця і так нема, не парся. Хіба по фільтрах інстаграму пропустять, але вже такі одні були мудрі. В пеклі багато людей і всі недосконалі - багато жирних і взагалі майже нема місця. На якийсь час пробували відмінити гріх чревоугодія, бо люди, якщо й переїдають, то насправді з горя — через всякі депресії, тривожності, травми, страхи, всьому є своє пояснення, нема чогось такого, як чревоугодіє, а зараз чмирять за відсутність краси. Що це таке? Я не знаю.

ФЕДІР: Чревоугодіє кажеш відмінили, хм, а рукоблудіє?

ЧОРТИК: Не інтересувався, якщо чесно, я — лише чортик, який любить тортик. Ну пусти попсіяти, бо поміж світами явою та інстаграмом сцяти не можна.

ФЕДІР: Щезни!

ЧОРТИК: Я обіцяю, що допоможу тобі. В пекло тебе пропхаю точно, а як хоче то порахую допустиму норму котлет, щоб замахнутись на рай, але не обіцяю.

ФЕДІР: Думаєш краса врятує світ?

Чортик не витримує і входить, пісяє з полегшенням.

ЧОРТИК: Як бачиш. Мене врятувало вчасно випісятись. Насправді мене і вигнали звідти за надмірне вживання слова нарратив і дискурс, яке вже тикають і в рекламу про горілку, і в аналітичні статті про кредитоспроможність середнього класу, в гастрономічну промоцію і аутсорцінг. Сказали, що хвате викаблучуватись і дали мені покарання. Я власне тут саме через це. Маю виправитись і не знаю, чи вийде відкупитись катлетами.

2. Перед ланчем/полуденком

Поліна — Інеси френдеса, знімає на камеру подругу, Інеса несе продукти у кошику, вона в ативному пошуку. Присідає на траву і позує перед камерою, Поліна знімає, потім підходить Федір Бос – їхній бос і якийсь час спостерігає.

ПОЛІНА: Трохи вище, Інес. Чуть підніми бороду. Ага, отак. Дивись на всіх з висоти.

ІНЕСА (досить невпевнено, мнеться і трохи не до ладу, не до складу, сором'язливо і дуже серйозно): Вітаю, мене звати Інеса і сьогодні в сторізах і рілзах я вам розповім про новий винахід нашої фірми «Чудо чудове», це

новий додаток, який можна скачати на свій телефон. Офіційна презентація відбудеться на спеціальній конференції смарт технологій. Таких додатків багато, але наш унікальний тим, що ви зможете не помилятися при виборі продуктів вже у супермаркеті, адже тут ви можете сканувати вміст продуктів, виявляти трансжири. Це забезпечить боротьбу з розладом харчової поведінки, компульсивним переїданням...

ПОЛІНА: Інесо, ти дуже застенчіва. В тебе то ніхто не купить твій додаток.

Інеса бере молоко у склянній пляшці.

ІНЕСА: Колись у 90-ті я їла багато картоплі. Легкі вуглеводи. Всі так їли, але я поправилась і мене дразнили жирною, я досі з цим борюсь. В магазині при плануванні страв наш додаток допомагатиме відстежувати, чи була не забагато картоплі купили. Картопля містить 17,5 г вуглеводів в 100 г продукту. Калорійність — 77,0 ккал. Склад: Жири — 0,1 г, Білки — 2,1 г, Вуглеводи — 17,5 г, Вода — 79,3 г, Зола — 1,1 г. Сумарний вміст цукрів — 0,7, клітковини — 2,1 г, крохмалю — 15,3 г. Вміст холестерину — 0,0 мг, трансжирів — 0,0 г.

Пауза.

ПОЛІНА: Ти якось говориш, ну нема в тобі життя. Ці цифри нічого людям не скажуть.

ІНЕСА: Але як? Це ж основа.

ПОЛІНА: Дай я спробую.

Стає перед камерою, позує. Інеса її знімає.

ПОЛІНА: Отже, в давні часи коли в динозаврів були рожеві крила і вони вільно переміщались між Шенген зоною і бувшим рядянським союзом, рускі думали, що вони держать світ в своїй жопі, на Сихові у Львові ще не було повселюдних фігурок Матінок Божих і хіпстери не сиділи в кафешках і не пили латешки, коли був дозволений глютен, кофеїн і лактоза, ніхто ще не канселив російську культуру, ми проводили дитинство на городі. Що ми там робили? Сапали картоплю, знову сапали картоплю, підгортати картоплю і збирали колорадських жуків, травили їх і душили, лише одна річ могла нас відірвати від уього безкінечного процесу. Серіал «Багаті теж плачуть». Ми, наші баби, мами, цьоці кидали сапи в тій позі, яка була і бігли до телевізора. Як ви думаєте? Навіть, якщо картопля протестувала, її чистили і жерли в необмеженій кількості, варили, пекли, додавали в салати, і що найгірше — смажили. Як ви думаєте? Якщо їсти сам крохмаль і вуглеводи, вам допоможе ото не їсти не після шостої? В нас тут є апарат, який розробила моя подруга - «Чудо чудове». Вилікує всі ваші розлади харчової поведінки, починаючи з городу.

ІНЕСА: Слухай, ну воно весело, але що значить був дозволений глютен, лактоза? Люди не знали про їх властивості. Ми маємо більше інформації правдивої давати, а не розповідати байки про 90-ті і городи. І я розробила не апарат.

ПОЛІНА: Та одна справа — твоя наука та інженерія, а інша справа — реклама.

ІНЕСА: Але я проти тупої реклами, а за особистійний підхід. Я проти тупих тіктоків і шлаку.

ПОЛІНА: Важаєш мене тупою тікторекшою?

ІНЕСА: Ти йдеш за системою, а треба боротись з нею.

Входить Федір Бос.

ФЕДІР: Вітання, дівчатка.

ІНЕСА: Добрий день, пане Федір Бос! Ми тут саме записуємо відео про додаток. Знайомся, це мій директор, Федір Борисович Босс.

ФЕДІР: А це ваша дочка?

Пауза

ІНЕСА: Ні, це моя подруга Поліна, вона на рік молодша лише.

ФЕДІР: Перепрошую, просто до вас так подібна ну знаєте, поменше габаритів, то молодод виглядає, ну ви ж поняли.

Всі сміються. Федору смішно критично, дівчатам не дуже і вони більш ржуть істерично.

3. Майже перекус і перекус на каву

Попри них іде натовп людей у білих пальтах з плакатами, вони мітингують, їх усіх фільмують. Посередині ведуть жінку у чорному, вона у їхньому полоні, губи у неї максимально червоні.

ІНЕСА: А ви бачили наше відео?

ФЕДІР БОС: Так.

ІНЕСА: І як?

ФЕДІР БОС: Непогано, але можна краще. Менше даних треба.

ІНЕСА: Стоп, а яке ви відео бачили?

Між протестувальними крутиться чортик, який любить тортик. Федір Бос його побачивши, губиться між натовпу і ховається.

ХОР:

Ноги неголені, пахви волохаті
За це потрібно за ґрати саджати

ІНЕСА: Що? Мабуть треба підтримати. Це мабуть якийсь мітинг за права людини. Пане Федір Босс, бачите? За неголені ноги і пахви волохаті!

ХОР:

Це не можна просто так толерувати
Сором і горе, прикрий хижий сюр,
Коли у жінки відсутній манікюр

ІНЕСА: Щось нічого не чути. Так, ми вільні робити те, що хочемо! За неголені ноги! Піхви волохаті! Молодці. От креативні.

ХОР:

Складки жиру, зморшки, целюліт
Старінню і смерті відкритий привіт.
Єресь треба побороти –
одягни облягаючі колготи.

ІНЕСА: Так, целюліт – це нормально. Про нього лише дізнались у нульових.

ПОЛІНА: Тебе зараз поб'ють. *Забирає Інсу.*

ІНЕСА: Як розумію, це мітинг про моє тіло – моє діло!

ПОЛІНА: Здається, якраз навпаки.

Зупиняє когось з мітингарів.

ІНЕСА: Що тут відбувається?

УМОВНИЙ ВУГЛЕВОД: Нє, ну я розумію, що хочеться з'їсти шоколадку, але ти ж до людей виходиш, ведеш блог, який вона приклад може подати? Всі вирили, що вона ідеальна, а тут таке.

УМОВНИЙ БІЛОК: Ну діти ж дивляться. Колись було поняття краси, жінки знали, щоб возбуждати чоловіка, треба ходити на каблучках і їсти в ресторані салатик, бути музою до його відбивної з бульбою чи стейка. А зараз можна

безпардонно їсти на камеру чіпси, жерти все що заманеться і тобі за це нічого не буде?

УМОВНИЙ ЖИРОК: І цим хизуватись? Я розумію, що оті всі бодіпозитивщики на гроші Сороса прагнуть гармонії з собою, але це позор для здорової нації! Бог нас сотворив худю і худим, ну ладно, різне буває, але опустимо цей момент, іноді чоловікам хочеться пожертви, любі мої.

ІНЕСА: Так а що не так зробила ця жінка? Переспала з Соросом?

УМОВНИЙ ВУГЛЕВОД: Вона нічого не зробила.

ІНЕСА: Так а за що її цькують?

УМОВНИЙ ЖИРОК: Як за що? Вона – жирна!

ІНЕСА: Вона? Та вроді... Ну... Не зовсім жирна...

УМОВНИЙ БІЛОК: Її спалюють, дорогенька! Таких єретичок треба ізольовувати від суспільства! На вогнище її!

ІНЕСА: Я мабуть щось пропустила?

УМОВНИЙ БІЛОК: Дівчинко, цей срач триває вже цілий тиждень. Це ж сама Ірка Помадка – відьма без п'ятки.

ІНЕСА: А де її п'ятка?

УМОВНИЙ ВУГЛЕВОД: Це вже другорядна історія. І зовсім нецікава. Вона б'юти блогерка і в одному ефірі думала, що вимкнула камеру, і витягла зі своєї леопардової сумочки жирну ванючу катлету і з'їла. І всі поняли, що раз вона так робить, вона - товста. На вогнище.

ІНЕСА: Гляньте - у неї така модна сумка - від дольче кабабана. Може там її п'ятка?

Інесу ніхто не слухає і не чує. Може бути акт спалення, в якому ніхто не має постраждати.

4. Перед вечерею

Інеса та Поліна у спортзалі – ген на тренажерах або з гирьками. Паралельно Інесі на телефон приходять повідомлення. Десь за ними займаються йогами, аби стати БОгами або просто займаються білки, жири і вуглеводи, які можуть додавати крінжового закадрового сміху, але необов'язково, має бути кльово. Інеса дуже інтенсивно займається – дзень!

ПОЛІНА: Агов, добрий день! Ти ж мала іти сьогодні на побачення.

ІНЕСА: Мені власне цей чувак із тіндера пише і пише.

ПОЛІНА: Не сподобався? Вроді чорнобровий був.

ІНЕСА: Та вроді був.

Дзень

ІНЕСА: Пише, що в нього є для мене булочка. Фу.

ПОЛІНА: Ну ти і чудна.

ІНЕСА: Ти ж бачила, що відбувається?

ПОЛІНА: Ти про відьму?

ІНЕСА: Я ніколи не думала, що до такого дійде.

ПОЛІНА: Ну хай би сиділа собі тихо, вона ж у своєму блозі реально публічно при фоловверах серед красивих суконь їла жирну котлету.

ІНЕСА: Але ми усі в небезпеці. Ти реально не розумієш?

ПОЛІНА: Ну жаль її. Я сама їм котлети і жирне, і солодке. Але не на людях.

ІНЕСА: Я теж, але насправді я вже довгий час їм правильно.

Дзень.

ІНЕСА: О, Боже, добре, що я нікуди з ним не пішла!

ПОЛІНА: У нього немає переднього зуба?

ІНЕСА: Думаєш він полюбляє смузі з авокадо і спіруліною та ягодами годжі?
Думаєш він любитель кіноа чи мигдалевого молока?

Тупа пауза.

ПОЛІНА: Я не знаю, що він полюбляє.

ІНЕСА: Він їсть булки з ковбасою! І по совєцьки запиває їх чаєм. Я знаю, це звучить жахливо, але...

ПОЛІНА: Якщо у нього є хоча б один передній зуб, то не все так страшно. Ти просто не знаєш, що таке бути на побаченні з чуваком, у якого немає переднього зуба і він в додатку цим не переймається.

ІНЕСА: Мені прикро, що в тебе був такий досвід.

ПОЛІНА: Не було. Ти що? Але мені розповідали, як це. Кароче, це мені знайома з Польщі розказувала. Ну воппем вона жалувалась на українок, які в Польщу приїхали після вторгнення, всі ухожені, красіві, всіх мужиків ліпших порозбирали, а такий, як вона – лишилися вже ото, які і так знають, що їх візьмуть. Але щоб прийти на побачення без переднього зуба. Без переднього зуба! Лол!

ІНЕСА: Ти вічно про когось розказуєш і ніколи про себе.

ПОЛІНА: Я – справжя леді. *Тихо* - і тупа тіктокерша.

Дзень.

ІНЕСА: Він любить картоху і жарену курицю. Все, на цьому кінець.

ПОЛІНА: А він звідки?

ІНЕСА: З тіндера.

Тупа пауза.

ІНЕСА: Окей, що мені робити, якщо Федір Бос буде незадоволений?

ПОЛІНА: Так ось чому ти сюди прийшла!

ІНЕСА: Я прийшла, бо дбаю про своє здоров'я і фізичний стан, які впливають на якість життя. Це мої пріоритети.

ПОЛІНА: Ну підморгни йому.

ІНЕСА: Як? Це не зовсім в моїх принципах.

ПОЛІНА: А він на таке податливий! Блін, у тебе ото проблем нема.

ІНЕСА: А в тебе які проблеми?

ПОЛІНА: Проблеми — таємничі емблеми. В мене хвороба, жадоба, гіркота, суєта.

Дзень

ІНЕСА: Знаєш, що він написав про Ірку Помадку?

ПОЛІНА: І що?

Читають удвох.

РАЗОМ: Що їй п'ятку можливо відрізали!?

ІНЕСА: Але хто? Почекай, він пише, що може це дослідити, бо колись його не всяли сищиком в СБУ, бо там все по зв'язках. Блін, навіть не знаю. Ти у це віриш?

ПОЛІНА: Чому тебе так турбує ця п'ятка?

5. При сніданку

Поліна п'є каву і їсть круасан. До неї підсідає Федір Бос теж з кавою.

ФЕДІР: Наскільки я зрозумів, ви — не дочка Інеси.

ПОЛІНА: Я — її френдеса.

ФЕДІР: А я — її бос.

ПОЛІНА: Я знаю, нас вона знайомила.

ФЕДІР: Мені сподобалось, як ви ото записували відео, я спостерігав, може б ви тойво?

ПОЛІНА: Що?

ФЕДІР: Ну, як його... Отак само, тільки по справжньому оце.

ПОЛІНА: Що по-справжньому? Ви в мене влюбились?

Чортик приносить тортик і слухає і спостерігає.

ФЕДІР: Прошу пригощайтесь, це — тортик.

ПОЛІНА: Дякую, але я у це кафе прийшла тільки кави випити. Інеса — моя подруга і я їй допомогла з відео, аби вона спробувала, але якщо це не її, то хай не робить, вона — талановита, розумна і має право бути сором'язливою і не робити цих відео.

ФЕДІР: Все так, однак у вас же ж є якась хвороба, жадоба, гіркота, суєта?

ПОЛІНА: А в кого її нема?

ФЕДІР: Я можу вам допомогти. Ви ж чули про Ірку Помадку?

ПОЛІНА: Так і що?

ФЕДІР: Усі жінки в небезпеці. А я вам можу допомогти.

ПОЛІНА: Що ви маєте на увазі?

ФЕДІР: Я знаю про вашу хворобу, жадобу, гіркоту, суєту. Ваш брат програв в карти будинок - ні. Вам треба гроші, а я плачу добре.

Чортик підходить до столу і виливає каву на Поліну. Федір не розгублюється і починає бити чортика всовуючи йому до рота тортика. Поліна в шоці, їй смішно і грішно, і страшно.

6. Час ланчу або ж полуденку

В офісі Інеса перед дзеркалом. Входить Федір Бос – її бос.

ІНЕСА: Я сьогодні підготувалась і ми вже з Полінкою записали кілька роликів, зараз можна буде глянути і вибрати. Сьогодні мусимо зробити промо, бо подія ж за тижень.

ФЕДІР БОС: Інесо, нам треба поговорити. Вірніше, не треба. Я все ж прийняв остаточне рішення, що ти не презентуватимеш цю аплікацію на конференції.

ІНЕСА: Це неможливо!

ФЕДІР БОС: Ще й як можливо, пані Інесо!

ІНЕСА: Але хто замість мене?

ФЕДІР БОС: Подивимось-подивимось. Я ще не вирішив.

ІНЕСА: Але я підготуюсь ще краще!

ФЕДІР: Дівчинко, ти розумна і чудова. Ти створила цей чудовий додаток, про тебе скажуть в першу чергу, але авторська репрезентація – це дурний тон. Тобі треба стати сірим кардиналом і насолоджуватись, як люди беруть участь у ситуаціях, які ти створила. Ти цього ще не посмакувала. Повір, я краще знаю, чого ти хочеш.

ІНЕСА: Це тому, що вчора спалили жінку за її неідеальну зовнішність? Хто це вирішує, що ідеальне, а що ні?

ФЕДІР: Та не в цьому справа, ти ж розумієш... Я маю бігти. А взагалом, це не пасує рекламувати додаток для здорового і помірного харчування. Тобі

потрібна також дієта, але вона всім потрібна. Мені бракує омеги 3, тому найближчі дні я їстиму пашот-лосось.

7. Час вечері і нічного об'їдання

Інеса сидить за столом заплакана в халатіку і перед нею всякі торти, чіпси, цукерки та всяка інша нездорова їжа.

ХОР БІЛКІВ, ЖИРІВ І ВУГЛЕВОДІВ
(ну хай хтось вже зробить той реп нарешті)

Дівчино люба, дівчино мила,
Ти думаєш, вроду свою ти згубила?
в радянських їдальнях всіх кусав общепіт,
а потім почався в усіх целюліт
І раз, і два - і триста калорій
Замість сніданку
зранку
пусту бритванку
Сорі
Оглядаєш
постиш сторіз
норм - це все фігня
Сьогодні голодна раптом
Півдня

Сонечко високо,
Відчуваєш голод,
Обманюєш, що сонечка немає і це холод.
Це не пташечка летить
у ту саму мить
Коли страшно і тривожно
Але їсти ще не можна
Коли
високий кортизол
І сни, як пташка в клітці від смоли
Коли
не можеш спати
Це все прикол
Тісної кімнати
страху, болю,
жаху й люстра насолоди
Пофіг - наробила собі шкоди
Пофіг -
наробила собі шкоди
Собі шкоди наробила
зникла радість, зникла сила

сила
Сила
Сила
Але в дзеркалі нарешті собі мила
мила
гарна
мила
з роси красу пила
Як ковилаА ковила
КОБИЛА
ко ко ко била

Дзень

ЧУВАК ІЗ ТЕНДЕРА: *пише* Привіт. В тебе такі кльові фотки!

УМОВНИЙ ЖИРОК: Перше правило будь-якої дієти — рано чи пізно вона закінчується обжиралівкою.

УМОВНИЙ ВУГЛЕВОД: А якщо до цього доходить стрес і якісь жахливі події, то мастаби вражають.

УМОВНИЙ БІЛОК: Сама стрьомна дієта, яку я коли-небудь бачив, це була дієта Алли Пугачової і полягала вона в тому, щоб їсти самі сушені яблука. По сто грам три рази на день.

УМОВНИЙ ЖИРОК: Це була дієта Ірини Білик, не треба сюди тягнути русняві наративи.

УМОВНИЙ ВУГЛЕВОД: Дієта не має національних чи імперіальних ознак.

УМОВНИЙ ЖИРОК: Звісно має, дієти - це політичний вибір. Можна на них не сидіти.

Починають між собою битися. Протягом монологу Інеса постійно їсть.

ІНЕСА: Найбільш стрьомна дієта, на якій я сиділа — це дієта нуль калорій. Тільки вода. Таке теж можливо. Я страшенно любила солодке і тепер люблю. Подруга моєї баби – баба Ліда працювала на шоколадній фабриці і вона завжди приносила нам цукерки додому – безплатно. Не тільки нам і це безмежне джерело цукерок було поки радянську фабрику з австрійськими традиціями не захопили злі капіталісти. Смак дійсно зіпсувався. І ще не можна було виносити шоколад з фабрики. Працівники фабрики користувалися рогатками, щоб вистрілювати пачки безплатного шоколаду з підвалу, в якому був склад. Десь у п'ять років на мене вже кричали, що я нічого не хочу їсти. Я не знаю, що цьому було причиною, чесно. Виянилось,

що дитина любить тільки бульбу і вареники. От мені й давали їсти бульбу і вареники з бульбою. Зупи не їла, м'ясо їй вічно смерділо, так свинина мені досі смердить – усяка. Я ще любила смажену рибу, але в 90-х ми її їли тільки на весіллях у далеких родичів, потім трохи частіше. Потім ми їли канапки, багато канапок, з маргариною і ковбасою. Ну і ще бульбу - смажену, варену, зі сметаною і цукерки з фабрики, не скажу якої, щоб не видати родичів. Короче, в школі я була жирна. Мене дразнили навіть старшокласниці і обзивали очкастим пуголовком, хто ріс в 90-х, знає, з якого це серіалу. А носила окуляри на додачу, я дійсно нагадувала Анет з Перших поцілунків, тільки товстіша.

Дзень.

ЧУВАК ІЗ ТІНДЕРА: Який з цих трьох персонажів твій улюблений? Гектор, Ахіллес чи Паріс?

Інеса злиться.

ІНЕСА: Тейлор Свіфт, бляха муха. Задовбав. Який задрот! Взагалі то лікарка-окулістка заборонила мені думати про хлопців, вона так і сказала, аби я більше їздила на санках і не думала про секс. Мені було 8. Про секс я дійсно ще не думала, баба мені казала закривати очі, як хтось цілується по телевізору, і мені було соромно від таких сцен, я їх попри все дивилась не у присутності родичів, але потім просила пробачення перед образом Матінки Божої Неустанної Помочі. Не забувайте, що я – з Галичини. У мене швидко вирости груди і швидко почалися місячні. Я постійно виділялась. Мене не кликали на зимовий бал, в мене не закохувались хлопці, в шкільних виставах я грала завжди Україну-матір, просто матір і весь клас — це були мої дітки, ьтому через те, що Поліну сприймають, як дочку — не дивно, а ще в мене були ролі берегині, господині, колядниці, зими-бабусі, Гудулу – хто це знає, це матір Есмеральди з історію Гюго. А так хотілось бути хоч раз принцесою, сніжинкою, хмаринкою, пелюсточком трояндочки. На фізрі перша стояла до 8 класу і це було атстойно. Я не могла скакати високі резинки. Не була кароче, дівкою і модною. Зі мною дехто дружив тільки тому, що я давала списувати, але на перерві ця дружба закінчувалась.

Дзень.

ЧУВАК ІЗ ТІНДЕРА: Чого ти не відповідаєш?

Все змінилося в 10 класі. Ми вперше мали їхати на море. І я вперше тоді похудала. Зменшилась удвічі. Все було просто! Спершу я перестала їсти солодке. Потім після 6-тої, потім виключила все мучне і більбу, а потім почала виключати все поступово. Я просто не їла. Взагалі. Це було круто. На море я поїхала і приїхала худю. Це було досягненням.

Інеса вибігає з-за столу і блює. Білки, жири і вуглеводи тримають їй волосся. Потім сідає перед дзеркалом і робить собі макіяж.

ХОР:

Встань з унітазу, піднімись з колін
Клітковина тобі потрібна й протеїн
тни серпом і молотом швидкі вуглеводи
Йди у дев'яностих на карптопляні городи
Бо з'їла - виблювала, виблювала - знову з'їла
кого турбують твої спазми тіла
Всі свої проблеми не припреш до стінки
Бо у тебе розлад харчової поведінки

Інеса у яскравому макіяжі, але трохи кривому і неохайному, на підборах і відвертій сукні.

ІНЕСА: Треба боротися. За себе треба боротися. Я прийду і скажу, що я вдосконалила наш додаток. Тепер там є здатність заходити потрібні баді, складати щодня гарвардську тарілку і виробляти персональний план антіейдж. Хоча звісно краще звертатися за консультаціями до хелз коучів чи нутриціологів, але можна почати з додатку. Круто я придумала? Ну в мене неідеальне тіло, зараз ще бульш менш, але все так не було, у мене кирпатий ніс і целюлітні ноги, веснушки, погнижені нігті, нерівне волосся, воно не вирівнюється навіть плойкою. тирчить мізинець, але він мав це оцінити. Все буде добре, все буде добре, все буде чікі-пікі.

З'являється чортик.

ЧОРТИК: Насправді товсті і нібито некарсиві жінки потрапляють у рай, тому не смій худнути. Вперед, іди і здобувай своє, а я тобі допоможу.

ІНЕСА: Хто це був?

ЧОРТИК: Чортик, який любить тортик!

8. Між сніданком і ланчем

Інеса бачить картину, як в її чікі-пікі офісі Поліна Мандоліна показує промо ролик. Федіру Босу – їхньому босу, який записала вона сама. А білки, жири і вуглеводи сидять і дивляться. Звісно, що це халепа, Інесі вдіпадає щелепа. До цього пасує її образ з кривим макіяжем і відвертою сукнею.

ІНЕСА: Та як ти могла, все так банально, як в дешевому мізогінному серіалі. Ти в мене завжди списувала і користувалась моїми вміннями. Я навіть не наважувалась тобі сказати, що мені подобається Зорян, бо ти б з мене сміялась разом з усіма, але зараз, ви потвори, користуєтесь моїми вміннями і

я знаю, що ви, якби змогли, то спалили б мене, як ту відьму. Я напишу у всіх фейсбуках, твіттерах та інстаграмах, я подам в усі суди авторського і морального права.

УМОВНИЙ БІЛОК: Та наважся хоча б постукати і заставити їх відчувати найменший дискомфорт.

УМОВНИЙ ВУГЛЕВОД: Чого ти це тримаєш у собі, ну посварися з ними нарешті.

УМОВНИЙ ЖИРОК: Тобі полегшає, сестро, атвічаю.

ІНЕСА: *Так тихо, не озвучуючи.* Ідіть на хуй!

ЧОРТИК: Ну скажи це, скажи вголос, це ж сцена державного театру, храм мельпомени, але поруш це правило, побудь бунтаркою, сей іт.

Інеса вибігає і йде. Витягує з сумки снікерс і жере його. Тут може грати пафосна журлива музика, навіть дим можна пустити, головне не переборщити. А вдалині Поліна Мандоліна і Федір Бос – їхній бос – щасливі. Обіймаються і цілуються губами. Інеса дивиться на них і закриває очі руками.

9. Тупо обід

Чортик та Ірка Помадка насправді на сцені, сидять собі їдять огірки зелені, бо які іще ж?

ІРКА ПОМАДКА: Іноді хочеться простого жіночого щастя.

ЧОРТИК: П'ятки у тебе немає, щоб її почухали.

ІРКА ПОМАДКА: Я катлєтку хочу.

ЧОРТИК: Тебе за неї вже були спалили. Жінкам можна тільки салатіки.

ІРКА ПОМАДКА: Я не претендую ні на рай, ні пекло, мені б ото змити всю косметику, зняти кабли, масаж, дринаж, текіла, всі діла, потім тортік. Ну але катлєтка має бути.

ЧОРТИК: Не дразни. Вовше то в мене є котлєтки.

ІРКА ПОМАДКА: Заклєдеш мене, щоб мене потім спалили.

ЧОРТИК: Інсценізовано спалили.

ІРКА ПОМАДКА: Все, що є в інстаграмі - то в натурі. Можна було це все замовити чату джіпіті.

ЧОРТИК: Ти за кого мене маєш.

ІРКА ПОМАДКА: Трохи штучна ця п'єса. Ця історія. Ми всі якісь штучні

ЧОРТИК: Так тупо задумано.

ІРКА ПОМАДКА: Ти точно маєш катлєтки?

ЧОРТИК: Ну трошки можна, і чіпсів трошки можна, і тортика, і всякої хуйні по трошки - головне міра.

Входить Федір Босс.

ФЕДІР БОСС: Отже вітаю, прошу давайте їсти. Тут тушкована спаржа, зі шпинатом і томатами, хумус і тофу, яловичина на пару з печеними сливами і пюре із селери.

ЧОРТИК: Давай ближче до справи.

Починають їсти.

ФЕДІР БОСС: Моя мрія, щоб люди потрапляли до раю - були ідеальними, як янголи. Мали красиві тіла - і жінки, і чоловіки, але жінки трішки більше, бо часом животик у чоловіка додає шарму. Так от.

В Ірки Помадки ворухиться сумка з тигровим принтом.

ІРКА ПОМАДКА: Тс.

ФЕДІР БОСС: Моя мрія, щоб усі люди потрапили до раю - відвідували спортазали і правильно їли. У цьому допоможуть їм мої смарт технології.

ІРКА ПОМАДКА: Благородна ідея, але уточпічна трохи.

ФЕДІР БОСС: Більше того я переконаний, краса врятує світ.

Сумка Ірки Помадки підстрибує.

ФЕДІР БОСС: Моя мрія, щоб люди потрапляли в Інстаграм, а я мав найбільшу кількість переглядів і лайків.

ІРКА ПОМАДКА: Що від нас конкретно треба?

ФЕДІР БОСС: Пюре з селери - вийнатково чудове.

ЧОРТИК: Чи я правильно розумію, що ми маємо попрацювати з вашою працівницею і переконати її, що вона...

ІРКА ПОМАДКА: Що вона гарна дівчина, але...

ФЕДІР БОСС: До тофу я б давав трішки кисллки, а шпинат я б краще з'їв сирым. Коли я був малим - я був страшно худим. Скільки я б не з'їв, моя бабця бурчала, що я голодний і холодний. Коли я підріс, мені почали казати, що я, як дівчинка - худий і засушений, бо я не їм каші і не буду козаком і багатирем, бо я - букашка і слабак. Не чоловік, одним словом. А як яплакав - мене за це шеймили і сміялися. Бо знову таки - не чоловік. Завдання - просте. Переконати мою працівницю, що саме краса врятує світ.

ЧОРТИК: Здається, це теж русняві наративи, але я погано вчився в школі.

Ірка не може втримати свою леопардову сумочку.

ФЕДІР БОСС: Тепер мені пофіг. Я став босом і сам вирішую, хто худий, а хто товстий, хто красивий, а хто ні.

ЧОРТИК: Здається, ти - травмований.

ІРКА: В тебе гарна підтяжка брів. Ми все зрозуміли. Дякуємо за запрошення на обід.

Ірка підганяє чортика і виходить.

ЧОРТИК: на вухо Федіру Босу, щоб всі чули. Я порахував. Ну в смислі катлети.

ФЕДІР БОСС: Скільки?

Ірка висмикує Чортика і ми так і не дізнались, скільки можна котлет, аби в рай таки пропускали.

ЧОРТИК: Ай. Що в тебе к цій сумці?

ІРКА: Помада і субститут моєї п'ятки.

ЧОРТИК: Ти її носиш з собою?

ІРКА: Там помада і репресивна індустрія краси, в моїй сумочці є місце лише на ці речі. А світ могла би врятувати рівновага, я в цьому переконана.

ЧОРТИК: У тебе є план?

ІРКА: Немає. Все станеться само собою.

10. Пополуденок або час другого, третього чи якого там перекусу

Крамниця шлюбних суконь. Інеса заходить. Помітно, що вона плакала. З поміж суконь вилазить Ірка Помадка. Губи у неї у яскравій червоній помаді, аж можна запідозрити у зраді. Інеса лазить між суконь, придивляється, мацає їх.

ІРКА ПОМАДКА: Шось цікавить?

ІНЕСА: Так, я хочу, щоб було пишне і з бльостками, побільше бльосток, так, щоб по-рагульськи.

ІРКА ПОМАДКА: Коли весілля?

ІНЕСА: То на похорон.

Тупа пауза

ІРКА ПОМАДКА: Коли похорон?

ІНЕСА: Затра-після завтра. Ну у найближчому майбутньому.

ІРКА ПОМАДКА: Покійниця ви?

ІНЕСА: Я сама! Хочу стрибнути з моста, бо життя не має сенсу. Як вмирати, то красивою. Ладно, давайте без бльосток і не рагульське, якесь красиве.

ІРКА ПОМАДКА: І хто цей негодяй, що скривдив ваше серденько?

ІНЕСА: Це мій бос і його теперішня секретарка. Моя френдеса. Моя подружка. *Починає ридати.*

ІРКА ПОМАДКА: Та чого ви так, другого боса собі найдете.

ІНЕСА: Та ви не так все зрозуміли.

ІРКА ПОМАДКА: Давайте оце приміряйте.

Інеса вдягає плаття, Ірка Помадка їй допомагає. Інеса перед дзеркалом. Ірка Помадка ходить довкола неї. І трішки кульгає. У неї немає п'ятки.

ІРКА ПОМАДКА: Ну гляньте, ви як барбічка.

ІНЕСА: Мені треба, щоб як Тейлор Свіфт.

ІРКА ПОМАДКА: Мені здається, оця якраз ідеальна для похорону.

Зачіпається за плаття і падає. Інеса допомагає їй піднятись і помічає її ногу.

ІНЕСА: У вас немає п'ятки!

ІРКА ПОМАДКА: Так, немає.

ІНЕСА: Вас спалили кілька днів тому за те, що ви жирна, тобто товста? Це ви? Я бачила процесію. Вас публічно палили.

ІРКА ПОМАДКА: Так, це була я – Ірка Помадка – відьма без п'ятки.

ІНЕСА: То ви тойво? Дух? Духиня?

ІРКА ПОМАДКА: Я власне — справжня берегиня!

ІНАСА: Я в шоці.

ІРКА ПОМАДКА: І я в шоці.

Інеса ахкає. Ірка Помадка ахкає.

ІНЕСА: Але ви - жива.

ІРКА ПОМАДКА: Якби не було війни, то з епохою Інстаграму ми б мали взагалі не помирати.

ІНЕСА: Вибачте, але не зовсім смішний жарт.

ІРКА ПОМАДКА: А я не зовсім жартую.

Інеса одягає плаття.

ІНЕСА: Він це зробив спеціально. Просто, розумієте, я написала програму, видумала додаток для схуднення, яктй сам все рахує і допомагає ще на етапі закупів і завтра от незабаром конференція, на якій треба репрезентувати цей додаток і мій шеф сказав, що мені не виходить добре промувати і тепер це робить моя подруга. Мені здається у них роман. Все, як у дешевій п'єсі, тобто серіально якось.

ІРКА ПОМАДКА: А ти сама слідуєш принципам свого додатку?

ІНЕСА: Мені це середньо виходить, якщо чесно. Не виходить. Але Поліна Мандоліна – взагалі нічого не створювала, вона взагалі не мусить докладати жодних зусиль, вона ходить у спорт зал, бо всі ходять, їсть торти і все, що хоче і постійно худе. Сучка!

ІРКА ПОМАДКА: Але ж справа не в тому, що вона худе чи товста.

ІНЕСА: А в чому?

ІРКА ПОМАДКА: Дай вгадаю, ти на людях показуєш, як ти все знаєш про їжу, краще ніж будь-яка нутриціологиня, на міжнародних тусовках їси вегетаріанське меню, бо це показник цивілізованості і свідомості і екологічної відповідальності, зверхньо дивишся на тих, хто жере маргаринне печиво, а приходиш додому і їси таке гамно, що сором і встид.

Ірка Помадка демонстративно витягує з леопардової сумочки катлетку і їсть. Інеса демонстративно плаче.

ІРКА ПОМАДКА: Не журись так. Ти повинна померти красиво. Тим паче, що ти скакатимеш з моста.

ІНЕСА: Вам мене не жалко? Не будете мене відговорювати?

ІРКА ПОМАДКА: Я вважаю, що тобі треба прийняти ситуацію. Або схудни і докажи, що ти красива.

ІНЕСА: Але я вже сто разів худала і сто разів поправлялась. Мені треба змінити свої звички, свою поведінку, спосіб життя, переглянути все.

ІРКА ПОМАДКА: Дівчина має бути красива. Це її головний капітал.

ІНЕСА: Кінець світу точно настане, а от капіталізму - ні. Але ви ж самі собі не вірите. Ви служите патріархату.

ІРКА ПОМАДКА: І репресивній індустрії краси.

ІНЕСА: Де ваша п'ятка? Вона згоріла?

ІРКА ПОМАДКА: Так! Будеш брати плаття для похорону?

ІНЕСА: Буду звісно!

У платті виходить.

11. Замість вечері

Інеса і Поліна займаються, одна на одну ображаються.

ПОЛІНА: Інесо, ти не думай, Федір насправді так не думає, як говорить. На нього тиснуть так, як і на нас. Він просто мусить дбати про комерцію фірми, про результат і капітал. Будь-який інший директор зробив би так само.

Інеса мовчить.

ПОЛІНА: Ну чесно, завтра презентація проекту. Прийди, я подумала, що хто як не я зроблю це краще за інших. У мене просто теж є своя хвороба, жадоба, журба і суєта. Я мушу якось виживати. Ти всього про мене не знаєш. Ми всі більше виграємо разом як команда. Всі будемо співтворити лідерство. Хтось в чомусь сильніший. Ти звісно можеш виступити і прорекламувати, пропітчити, але в мене це краще виходить. Це зразу було видно.

ІНЕСА: Ти просто висока, струнка і красива.

ПОЛІНА: Ти теж красива, ну нижча, ну грубша, але красива. Але суспільство має свої вимоги, з цим можна не погоджуватись, але для добра твоїх ідей ми всі виграємо. Ти не з цим, чим треба воюєш. Чого це тебе так зачіпає?

ІНЕСА: Ти — стерва, от і все. Ти експлуатуєш, ви всі експлуатуйте мої ідеї і намагаєтесь мені довести, що так краще для всіх. Так краще для вас. А ти - стерва.

ПОЛІНА: А ти не стерва? Не мізогінка? На собі зациклена! Ти сама себе сприймаєш криво. До психолога треба. Те, що ти не така – у твоїй голові. Ти думаєш, я не комплексую? Мене так іноді харять мої тонкі ноги, що я вдягаю по дві пари колготок і під джинси колготки, щоб хоч трохи мої ноги не виглядали такими худими. І в лівчик вату не раз пхала і пушапи вічно ношу. Мене знаєш, як дразнили – ножки, як в кози небожки, баба казала, що я собі чоловіка не знайду, бо на кості навіть пси не біжать. Мене обзивали – штахета – начальниця туалета, два саска – пласка даска, ні сіськи, ні піськи, одна арматура, ой я забула, ми ж у театрі, храмі мельпомени, тут не можна матюкатися.

ІНЕСА: Тебе суспільство толерує. Твою фігуру толерує, а мою — ні. Ми все одно не в рівній позиції.

ПОЛІНА: Але ж ти — розумна. Знаєш про механізми маніпуляцій у суспільстві. Чим більше розвинена б'юті індустрія, тим більше страждань. Чим більше розмов про жіноче щастя, тим більше пригноблення, а жир чи його відсутність — це феміністична проблема. Це не я сказала, це ти цитувала Съзан Орбах — дієтологиню принцеси Діани.

ІНЕСА: Принцеса Діана погано закінчила.

ПОЛІНА: Куди ж ділась моя подруга?

ІНЕСА: А моя?

ПОЛІНА: Та прийдеш завтра? Давай разом досягнемо успіху. Я розкажу тобі свою історію.

12. Вікендовий ланч

Конференція у конференцзалі. Фуршет. Усе красиво, грає гарна музика. Білки, жири і вуглеводи красиво одягнені. П'ють просеко, їдять макарони. Виходить, наче з лагуни Поліна Мандоліна, а з нею Федір Бос - її бос.

ФЕДІР БОС: Вітаю, вітаю, вітаю! Особливістю сьогоднішньої події анти ейдж є презентація нових винаходів і технологій і ми спеціально не хочемо це робити у конференц залі, бо тут більш неформальна атмосфера. Представить вам аплікацію моя.... працівниця Поліна Мандоліна, але спершу скажу кілька слів.

Виходить нагло Інеса у платті .

ІНЕСА: У часи, коли ще не було всяких дотатків, бо не було Інтернету, соцмереж і мобільних телефонів, жінки масово не голили ноги, не кажучи про зону бікіні, люди в нас не їли броколі, песто, авокадо, а тримались на постих і теж теж здорових - квашеній капусті, огірках і помідорах і не мали поняття про сполучення слів розлад харчової поведінки, все одно були худі і товсті. Для моєї бабусі бути повненькою означало, що сім'я – небідна. Вона реально вважала всіх худих негарними і стервами і розказувала про голод в сорок шостому. Я худала і знову поправлялась. Востаннє, я так поправилась, що навіть, якщо і трохи схудну, це не так вже помітно. І це коло повторюється. Заміж від цього також не рятує, будьте певні. Коли ти повна, апріорі стаєш асексуальна, серйозна, з інсулінорезистентністю і завищеним лептином. Тому цей додаток – до дупи, хоча, бо це спроба знову себе обманути. Потрібно змінювати звички, поведінку і розуміти, що не буде все ідеально, але як це робити? Якщо все ж комусь він допоможе, то користуйтеся. Матінки Божі в підїздах на Сихові можливо й помагають від чарів і злого лиха.

Білки, жири і вуглеводи аплодують. І починають їсти трапкзувати на фуршеті.

УМОВНИЙ БІЛОК: Дайте вас сфоткаю, я чув, що Поліна Мандоліна ваша дочка!

УМОВНИЙ ЖИРОК: Воно й не дивно, яблуна від яблуні.

УМОВНИЙ ВУГЛЕВОД: В яблучко! Лише у такої мами дачка може вести такі чудові тік токи.

УМОВНИЙ ЖИРОК: Блискуча промова. Дякую. Сфоткайте нас.

Чортик, який жере фуршетний тортик фоткає Інесу, Поліну і Федора Боса.

ЧОРТИК: Чудова сімейка!

ІНЕСА: Вибачте, але цей перформенс був насправді моїм протестом проти цих двох. Це вони вкрали мій проект.

Її ніхто не слухає, всі їдять, п'ють і роблять селфі.

ФЕДІР БОС: Вибачте, це все велике непорозуміння. Цей додаток – дійсно важливий і потрібний. Вовше то я — бос, додаток придумала Інеса і мала презентувати Поліна. Де ви взяли таку інформацію, що її дочка? Це неправда.

Його ніхто не слухає. Всі їдять, п'ють і роблять селфі. Інеса дає Федору по лиску і в нього випадає передній зуб. Поліна в тотальному шоці.

ПОЛІНА: Тобі до психолога треба піти, ти чокнута, тобто до психіатра. Лічити мозги треба. А паралельно тримати дієту і рахувати калорії.

ЧОРТИК: Сімейні цінності у всій красі. Вишенька на торті!

ІНЕСА: Так отож. Якщо я випадково змогла вибити передній зуб моєму босу, то в ім'я високих ідей, непроговорених і непрожитих травм, в кого як - оголошую диктатуру жирних жінок, які насправді не такі уже й жирні. В ім'я всіх, які сиділи на дієтах і не дорахувались калорій. Нехай це суспільство перетвориться на громаду добрих жінок, чоловіків та небінарних людей, які дбатимуть про те, щоб ніхто до нікого не дойобувався за зовнішній вигляд, не вказував іншим, що вони мають робити, не давав непрошених порад, не об'єктивізовував, не менсплейнив, викорінював свою мізогінію - ту внутрішню, і ту - зовнішню, не газлайтив, не пхав своє лічне мненіє де треба і де не треба, не одягав біле пальто і вмів бачити свої привілеї і благородно відмовлявся від них, коли це потрібно задля вищого блага. Вас може очистити лише акт спалення. І хай це побачить інстаграм і тік ток, нетфлікс, роблокс і майнкрафт, в яких насправді ніхто не помирає.

Білки, жири і вуглеводи зв'язують усіх і уставляють для спалення. Всі горять. Інеса фільмує на телефон.

ІНЕСА: Так отож. В ім'я високих ідей, непроговорених і непрожитих травм, в кого як - оголошую диктатуру жирних жінок, які насправді не такі уже й жирні, бо хто це вирішує? В ім'я всіх, які сиділи на дієтах, нехай це суспільство перетвориться на громаду добрих жінок, чоловіків та небінарних людей, які дбатимуть про те, щоб ніхто до нікого не дойобувався за зовнішній вигляд, не вказував іншим, що вони мають робити, не давав непрошених порад, не об'єктивізовував, не менсплейнив, викорінював свою мізогінію - ту внутрішню, і ту - зовнішню, не газлайтив, не пхав своє лічне мненіє де треба і де не треба, не одягав біле пальто і вмів бачити свої привілеї і благородно відмовлявся від них, коли це потрібно. І хай це побачить інстаграм і тік ток, нетфлікс, роблокс і майнкрафт, в яких насправді ніхто не помирає.

Полум'я палає. Хор усіх знімає. Інеса ридає.

ХОР БІЛКІВ, ЖИРІВ І ВУГЛЕВОДІВ

сказало міністерство, що перед війною
П'ятдесят відсотків люду мали трабли із вагою
надлишкова, зависока, вища нищого,
Середнього вища
Нерівна кособока
І не стати тобі, як та пташка жовтобока
Що летить понад рівнинами
Долає потоки повітря з токсинами
ну бо як ти хотіла
Індекс маси тіла
якщо він не в нормі
Якщо він не в нормі,
то не бути нам у формі
Інфаркт міокарда,
Альцгеймер
Діабет
лети моя пташко
Знайди свій стилет
долай важкі будні
Депресій і тривог
ти мрієш про ту фотосесію у Вог.
я знаю, я знаю,
важке повітря
І важкі хмари диму
наче крила серафимів
Прерасні, кольору ванілі
літньої грушечки
Як плоди спілі спілі
на принті подушечки
я ще не помираю
я в нормі
я буду
я буду у формі

13. Романтична перекреслено вечеря на мості

Інеса йде по мосту у красивому платті.

ІНЕСА: Якщо ви думаєте, що мені полегшало, то це не так. Зараз би приїхати, розревітися, зжерти шолодку або банку згущонки, потім поблювати, відчути до себе огиду і з почуттям провини і покараності лягти спати. Бо відмінниці хочуть відчути винагороду, а якщо у них не виходить, то треба себе покарати.

Можна ще йти у спортзал і там пахати дуже довго та інтенсивно – це як замолювати гріхи. Це ніколи не закінчиться. Краще, все закінчити. Прощавай, світе. Тут може грати пафосна музика, коли я стрибатиму з моста, ви трішки мені поспівчуєте. Хоча після попередньої сцени можете мене сприймати антигероїнею, але це нее так. Ну ладно, давайте вмикайте.

*Грає музика Time to Say good bye Andrea Bocelli Sarah Brightman, якщо театру вийде домовитись про авторські права або щось в тому стилі.
І от коли вона стрибає, її в останню мить рятує хлопець. Це має бути дуже пафосно, до сліз і до сміху.*

ІНЕСА: Ти не дав мені пафосно зробити самогубство і закінчити цю виставу трагедією, в якій усі співчують мені, а дехто вважає моє рішення ганебним та інфальтільним, як і цю виставу. Ти хто?

ЧУВАК ІЗ ТІНДЕРА: Я – чувак із тіндера, пам'ятаєш мене? Ми переписувались.

ІНЕСА: Ну раз ти вже тут, давай спробуємо по-іншому розіграти сцену порятунку. У нас є брехтівське відчуження і взагалі то це - комедія, хоча трохи штучна. Тому серйозно сприймати цю сцену ну не вийде у нашому контексті.

ЧУВАК ІЗ ТІНДЕРА: Ну давай.

ІНЕСА: Світе, прощай! *Падає.*

ЧУВАК ІЗ ТІНДЕРА: Бейбі, ти шо абарзіла, шо жизнь надоїла? Оглянься навколо, шо тебе в мозгах покололо? Я може не на білому коні, але добре знаюся на вині.

ІНЕСА: А давай ще раз пафосно? *Падає.*

ЧУВАК ІЗ ТІНДЕРА: О, дівчино незнана, навіть коли на серці печаль, смерті не вартує твій жаль.

ІНЕСА: А давай, типу це випадково сталося. *Падає.*

ЧУВАК ІЗ ТІНДЕРА: Я тут просто ішов і пригоду знайшов, кароче – тобі диво, мені пиво.

ІНЕСА: Слухай, мені сподобалось рятуватись від смерті. Як ти мене знайшов? *Змінюється на обличчі.* Ти сталкерив мене! Відійди. Не наближайся.

ЧУВАК ІЗ ТІНДЕРА: Послухай, так дійсно вийшло. Просто була реклама додатку, який ти розробила, я її завантажив і пішов на її презентацію. Мені сподобався твій виступ, це було сміливо. Я б так не зміг.

ІНЕСА: Тобі сподобалось, що я спалила усіх учасників і оголосила диктатуру жирних жінок? Ну псевдожирних, ви ж розумієте. Мені ще може прийдеться за це відповідати, хоча я діяла в добрих цілях. Але це нічого нового, так робила вже книгиня Ольга і Дайнеріс Таргарієн.

ЧУВАК ІЗ ТІНДЕРА: Я думаю, їм краще на тамтому світі - тобто у раю.

ІНЕСА: Це мило з твого боку.

ЧУВАК ІЗ ТІНДЕРА: Я насправді хотів тобі дещо сказати.

Пафосна пауза

ЧУВАК ІЗ ТІНДЕРА: Я знаю, чому в Ірки Помадки не було п'ятки. Ти ж просила дізнатися.

ІНЕСА: Ну знаєш, це вже неактуально.

ЧУВАК ІЗ ТІНДЕРА: Ні, це жінка-легенда. Як вона народилася, їй сусідка ворожка напроорокувала, що вона проживе нецікаве життя, або загине в боротьбі. І от мама її купала в Дніпрі, але тримала за п'ятку, і все її тіло отримало захист від цілющої води, а п'ятка – ні. І вона ціле життя собі жила, не поправлялась, не худала, не мала целюліту, не старіла, була красивою і молодою, але одного разу вона засумнівалась і її захарило, що вона не міняється і от якось під час педикюру машинка відтяла їй п'ятку. Але вона вижила і зробила це місцем сили, яке щоправда відсутнє, бо п'ятки нема. Відтоді вона носить із собою леопардову сумочку, в якій носить усю репресивну індустрію краси.

ІНЕСА: Це якась дурня.

ЧУВАК ІЗ ТІНДЕРА: Та чесно.

ІНЕСА: А ти що робиш? Чим займаєшся в житті?

ЧУВАК ІЗ ТІНДЕРУ: Почав прцювати в макдональсі.

ІНЕСА: Мг. А до того де працював?

ЧУВАК ІЗ ТІНДЕРУ: На хлібзаводі. Але там я не витримав. Коли ти працюєш на хліб заводі, починаєш ненавидіти запах хліба, зникає романтика свіжої булочки. Цей запах дріджів не покидає ніколи. І ще в мужській роздягалці запах мужских носків і світлка там ніколи нема, зажигалками тре палити, щоб переодітись.

ІНЕСА: А маєш фотку?

ЧУВАК ІЗ ТІНДЕРУ: З хлібзаводу?

ІНЕСА: Ну так, багато. Риється в кишені за телефоном і з неї вивалюються різні чеки, серветки і кусок засохлого хліба.

ІНЕСА: В мене теж постійно безлад у кишенях. *Забирає це у сміття.*

ЧУВАК ІЗ ТІНДЕРУ: *Забирає сухий хліб.* Сорі, це мій оберіг.

ІНЕСА: Оберіг?

ЧУВАК ІЗ ТІНДЕРУ: Так, кусок засохлого хліба. Це насправді від мого діда. Він завжди зі мною, дає відчуття безпеки, де б я не був.

ІНЕСА: От прям дід тобі його дав?

ЧУВАК ІЗ ТІНДЕРУ: Так, він ледь не помер у 33, його. Сестра і брат не вижили. Мій дід мав спухлий живіт, але вижив. Він постійно сушив сухарі. За будь-якої влади, а потім розказав якомусь мені, як ми разом велосипед лагодили. І дав це. Зі своєї кишені. Це кусок хліба, як камінь, він мене береже.

Пауза.

ІНЕСА: Тому ти пішов робити на хлібзавод?

ЧУВАК ІЗ ТІНДЕРУ: Та ні, так получилось. Перше, що підвернулось. Мені треба були гроші. Там завжди є вакансії, бо мало платять, нічні зміни, чоловіки потрібні.

ІНЕСА: А в макдональдсі краще робити?

ЧУВАК ІЗ ТІНДЕРУ: Подивимось. Це ж не на віки. Я мрію поступити в аспірантуру. На історію. Я б хотів дослідити історію української кухні. Однак, мені прийдеться теж воювати, як і моєму діду.

ІНЕСА: А в мене ось таке от пришите з внутрішньої сторони одягу. Це зілля з освяченого вінка. Баба казала, що це від злих духів і приказувала таку молитву: Хай зле йде на чотири сторони, закопай у борозну - льону та жита, злу силу убити, самій бути ситій.

ЧУВАК ІЗ ТІНДЕРУ: Напишеш мені.

ІНЕСА: Напишу. *Інеса пише.*

14. Святкова трапеза

Насправді на сцені - у раю чи пеклі перекреслено салоні здоров'я і краси

стіл, на якому багато кольових овочів і фруктів та інших здорових продуктів, наприклад горіхів – для розуму і втіхи. Білки, жири і вуглеводи, Ірка Помадка, Поліна Мандоліна і Федір Бос – зауважте все ж без переднього зуба – така його згуба в патчах під очима, в халатіках готують салатіки. Лише Ірка Помадка має яскраву помаду. До них входять Інеса та Чувак із Тіндера.

ПОЛІНА: Гляньте, що вам пропонує сучасна п'єса – до чого ж докотились, не якусь чорнуху, а оте радісне, світле, добре, вічне, смішне. Комедія. От гляньте, я зарікалась, що не піду на побачення з чоловіком без переднього зуба, але я його прийняла, ну хіба він негарний? Ну я гарніша звісно, але у нього насправді добра душа, ну гляньте. Легко у театрі казати, а в житті? Все ж це не просто профанація, адже у нас війна, інклюзивність - це не просто слово, і нам, і тим, які втратили ногу чи руку треба вчитись бути разом, допомагати, слухати, дбати, опікуватись.

ІНЕСА: Я так і знала, що оскільки це театр, то ми всі ще зустрінемося. Це пекло чи рай?

ІРКА ПОМАДКА: У нас тут салон здоров'я і краси.

ЧОРТИК: Можна зняти труси. Завдяки вам я повернувся туди, звідки прийшов.

ІНЕСА: Це чувак із тіндера, ну тобто із заводів, ну з хлібзаводу, а тепер з макдональдсу.

ЧУВАК ІЗ ТІНДЕРУ: Я — історик взагалі то.

ІРКА ПОМАДКА: Я - Ірка Помадка.

ЧУВАК ІЗ ТІНДЕРА: Я знаю, де ваша п'ятка.

ІРКА ПОМАДКА: Існують різні версії. Ти яку саме знаєш? Ніколи не знати, звідки добра чи зла чекати. У часи, коли були черги за ковбасою, всі були закохані в покійного Алан Делона, пси гавкали, а коти м'явкали, люди дивились брали на прокат касети порнографії Червона шапочка, я вперше поїхала на заробітки. Я продавала хот доги у центрі Праги, прибирала в аеропорту і деколи з кафеешок мені давали залишки їжі, не з тарілок звісно, але це було так якось дивно, ніби продукти і шкода викинути, але я мала завжди дискомфорт, як їх приносила додому і часом їла. Сором зізнатись, що я їх часто викидала. А як приїжджала я – першим ділом у салон, бо я з Європи приїжджала. Саме тоді це трапилось. Мені під час педикюру відтяли п'ятку. Незважаючи на це, я все одно працюю у б'юті індустрії – і щодня малюю губи червоною помадою, вона мені додає впевненості. Може це й ілюзія, але хай. Мені так хочеться. Але треба робити дійсно так, як хочеться. Не тому, що так диктує оточення і

мода. Для пене макіяж діє терапевтично. Я тому й завела власний блог і дозволяю собі на ньому їсти часом котлети.

ФЕДІР БОСС: Так ось хто покрав мої котлети.

ІРКА ПОМАДКА: Я і олів'є твоє зіла. Про нього навіть ніхто тут не згадав.

ЧОРТИК: Совєцький салат. Але добре, а то горох би застряг між зубами. Тобто замість твого переднього зуба.

ЧУВАК ІЗ ТІНДЕРА: За моїми даними несостоявшисього есбеушника ваша п'ятка дійсно не витримала одного з педикюрів, але все було не так.

ПОЛІНА МАНДОЛІНА: Я навіть рада, що я вже десь в раю чи в пеклі, бо не доведеться сплачувати борги брата і рятувати родинний маєток неморальними вчинками. Але дозвольте пояснити. Цей сюжет можна було б продовжувати, драматично динамічно. І в житті усе б склалось мабуть по-іншому, але ми ж у театрі – у храмі мистецтва, у храмі прекрасного, у місці, яке вчить і спонукає нас бути кращими, добрішими. Можна ще було б розвивати арки трансформацій персонажів, поглиблювати конфлікт, але за задумом всі мали зійтись разом і полюбитись, уявити, що все якнайкраще, усе буде чікі-пкі, це ж те, чого ми всі прагнемо, чи не так? У театрі ми можемо це уявити.

ФЕДІР БОСС: Ну то про що вгагалі ця п'єса? Вона якась надто безпечна.

ІНЕСА: Давайте не удавати, що фікція - це реальність.

ФЕДІР БОСС: Ще скажи, що це все твій постіронічний постмодернізм, нарратив і дискурс, а і ще релятивізм.

ЧОРТИК: Ці слова треба заканселити, бо вони надто кріпі, я давно кажу, вибачте - це особисте.

Пауза

ІРКА ПОМАДКА: От якраз хлопці приготують салатик і ми тут зробимо цю важливу справу. Будемо уявляти, що світ насправді трохи кращий. Вдавати, що уявляємо. Уявляти, що вдаємо, що уявляємо.

ІНЕСА: Світ інстаграму, тіктоку і чого там ще — репресивно красивий і жорстокий.

ПОЛІНА: Як і реальність.

ІНЕСА: Реальність — це реальність. Ніякого тобі релятивізму.

ЧОРТИК, ЯКИЙ ЛЮБИТЬ ТОРТИК: *бере леопардову валізу*. Я тут купив більшу сумочку, і окрім репресивної індустрії краси, заховав туди патріархат, російський імперіалізм, розлад харчової поведінки, пострадянський патерн поведінки, слово дискурс і нарратив, пробачте, це особисте. Це треба дійсно спалити.

ІНЕСА: Люди все одно придумують якусь херню, аби одна група домінувала над іншою, принижувала, вивищувалась, пригноблювала і встановлювала владу. Я не подолала своїх проблем, мені хочеться далі боротись, і це відчуття я іноді просто заїдаю шоколадкою, але мабуть не варто здаватись. Треба часом вірити, що все таки буде Чікі Пікі.

ІРКА ПОМАДКА: Ніяке пекло і вогонь цього не виправить. Цей щасливий псевдофінал можна тягнути у безкінечність путисми діалогами, в якій не буде дії.

ФЕДІР БОС: На всякий випадок запхай у цю валізу чревоугодіє і рукоблудіє. І мої катлети.

ІРКА ПОМАДКА: Для цього немає місця, світ могла би врятувати рівновага, я в цьому переконана.

ПОЛІНА: Ну треба чимось закінчити цю штучну п'єсу. То хай це буде крінжово, як в музично-драматичних театрах - з піснею.

ХОР БІЛКІВ, ЖИРІВ І ВУГЛЕВОДІВ І ВСІ ІНШІ:

Можеш їсти зранку яйце і огірок
Можеш слухати у ванні класику чи рок
Але навіть, як з'їси трохи забагато
шпинату, салату, томатів, бататів

То світу не прийде кінець
плюс кілограм – і хай йому грець
Але тіло люби своє і дбай (ах легко казати)
Тренуйся, спи, працюй, відпочивай
пий воду, часом каву, трав'яний чай
повага і любов – найкращі ліки
хай буде у нас усе чікі пікі

Можеш їсти на обід броколі і рибку
Навіть хліба цільнозернового скибку
Навіть і десерт – шоколад чи виноград

Тістечко, морозиво і випить лимонад

І світу не прийде кінець
Мінус кілограм – і хай йому грець
Але тіло люби своє і дбай (ах легко казати)
Тренуйся, спи, працюй, відпочивай
пий воду, часом каву, трав'яний чай
здорова їжа й праця – це найкращі ліки
хай буде у нас усе чікі пікі

Можеш з'їсти на вечерю баклажан з грибами
хумус із горошком або рис із бобами,
Горіхи для втіхи, макарони із Верони,
Співай у душі, можна, як ворона
Співай на сцені, гей, як соловей.

Бо Світу не прийде кінець
Мінус держава росія – ой який молодець!
Але тіло люби своє і дбай (ах легко казати)
Тренуйся, бийся, бийся і відпочивай
пий воду, часом каву, трав'яний чай
Емансипація, свобода – це найкращі ліки
І хай у нас буде усе чікі пікі

Пам'ять гастрономічна просто космічна
Тіло твоє діло завжди політичне –
Джерело болю, любові, поколінь,
страху, незнань, травм і терпінь

Не треба себе надзирати і карати
Мішель Фуко нікого не посадить за ґрати
Пекло, а чи рай - дайвате танцювати
вальс, гопак, полонез, ламбаду
Бо хто танцює - має владу

Перша версія: Серпень — листопад 2024

Друга версія: Листопад 2025

П'єсу написано в рамках V Лабораторії дарамутургії від Національної
Спілки Театральних Діячів України.